

■ Ἀπὸ τὴν Θηβαΐδα τοῦ Βορρά

Ἡ Ἁγία Λιουμπὸβ (Αγάπη) τοῦ Ριαζάν, ἡ διὰ Χριστὸν Σαλὴ † 8η Φεβρουαρίου 1921

Ἡ Ἁγία Λιουμπὸβ Σημένοβα Σουσάνοβα γεννήθηκε τὴν 28η Αὐγούστου 1852 στὴν πόλι Ριαζάν τῆς Ρωσίας.

Οἱ γονεῖς της, Συμεὼν καὶ Μαρία Σουχάνωφ, ἀπέκτησαν καὶ ἄλλα τρία παιδιὰ, τὸν Βασίλειο, τὸν Γρηγόριο καὶ τὴν Ὑλγα.

Ἡ Λιουμπὸβ ἦταν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας παράλυτη στὸ πόδι. Σε ἡλικία δεκαπέντε ἐτῶν ἰατρεύθη, ὅταν τῆς ἐμφανίσθηκε ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Θαυματουργός, ὁ ὁποῖος τῆς συνέστησε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀσκητικὴ πολιτεία τῆς Σαλόττης χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Παρέμεινε τρία ἔτη ἐγκλειστη στὸ σπίτι της, ὅπου ζοῦσε μὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφή της.

Ὅταν ἔφθασε ὁ κατάλληλος χρόνος, ἐξῆλθε γιὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἀσυνήθιστο ἀγῶνα της καὶ ἐξῆσε ὅλη τὴν ζωὴ της στοὺς δρόμους τοῦ Ριαζάν, πλησιάζουσα μὲ ἰλαρότητα τοὺς περαστικούς, στοὺς ὁποίους ἀπεκάλυπτε τὸ μέλλον τους.

Ἡ μακαρία Λιουμπὸβ ἐπισκεπτόταν πολλὰ Ἐκκλησίες στὸ Ριαζάν, ἀλλὰ ἀγαποῦσε ἰδιαίτερος τὴν γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, ὅπου ἐξῆσε γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα

μα φιλοξενούμενη ἀπὸ κάποιες Μοναχὲς καὶ ἀπὸ τὴν Ἡγουμένη Αἰκατερίνη.

Ἡ προσφορά της στὸν Θεὸ καὶ στοὺς συνανθρώπους της ἦταν ἡ προσευχὴ γιὰ τὸν πλησίον καὶ ἕνας καλὸς λόγος.

Ἡ ἱερὰ Λάρνακα τῆς Ἁγίας Λιουμπὸβ.

Μερικὲς φορές εἰσερχόταν στὰ καταστήματα καὶ ἔπαιρνε κάτι ἀπὸ τὰ προτιθέμενα ἀγαθὰ. **Π**οτὲ δὲν διεμαρτυρόταν ὁ καταστηματάρχης, διότι ἐγνώριζε ἐκ πείρας, ὅτι ἐκείνη τὴν ἡμέρα θὰ ἔκανε «χρυσὲς δουλειές». **Ὅ**σα ἔπαιρνε τὰ διεμοίραζε στοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως.

Ἡ Λιουμπὸβ ἐρχόταν χωρὶς πρόσκλησι σὲ ὁποιοδήποτε σπίτι, εὗρισκε ἕνα ψαλίδι καὶ ἕνα χαρτί, ἔκοβε ἕνα σκιαγράφημα, τὸ ὁποῖο χάριζε στὸν οἰκοδεσπότη.

Μὲ τὸν ἀσυνήθιστο αὐτὸ τρόπο, προειδοποιοῦσε καὶ προεφήτευε, π.χ. σὲ ὅποιον ἔδινε ἕνα ἄλογο ἢ ἕνα ἀτμόπλοιο, σήμαινε ὅτι αὐτὸς θὰ ἔκανε κάποιο ταξίδι, σὲ ὅποιον ἔδινε ἕνα στεφάνι, θὰ νυμφευόταν, σὲ ὅποιον ἔδινε ἕνα φέρερτο, θὰ τὸν εὗρισκε σύντομα ὁ θάνατος. **Ἐ**δινε τὰ σκιαγραφήματα αὐτὰ σιωπηλὰ καὶ ἔφευγε.

Ἡ Λιουμπὸβ ἦταν προικισμένη μὲ τὸ προορατικὸ χάρισμα καὶ ὅ,τι προεφήτευε γινόταν.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1917, περιπλανιόταν στοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ ἐπαναλάμβανε τὸ ἐξῆς: «Τὰ τεῖχη τῆς Ἱεριχοῦς πέφτουν, τὰ τεῖχη τῆς Ἱεριχοῦς πέφτουν». **Μ**ὲ τὴν ἑναρξὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ὅλοι κατάλαβαν τὸν λόγο, γιὰ τὸν ὁποῖο τοὺς προειδοποιοῦσε ἡ Μακαρία.

Σὲ ἠλικιωμένες Μοναχὲς τῆς Μονῆς τοῦ Καζὰν προεφήτευσε: «Μερικὲς ἀπὸ ἐσᾶς θὰ ἀφήσετε τὰ κοκαλάκια σας στὸ Μοναστήρι, ὄχι ὅμως ὄλες». **Σ**ύντομα ἡ Μονὴ ἔκλεισε.

Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τὴν 8η Φεβρουαρίου 1921. **Ἐ**νταφιάσθηκε στὸ Κοιμητήριο τῆς «Παναγίας πάντων θλιβομένων ἢ Χαρὰ» τοῦ Ριαζὰν καὶ ὁ τάφος της ἔγινε ἕκτοτε τόπος προσκυνήματος.

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ριαζὰν.

Τὴν 12ῃ Ἰανουαρίου 1987, συναριθμήθηκε στὴν χορεία τῶν Ἁγίων τοῦ Ριαζάν, ὡς τοπικὰ τιμωμένη Ἁγία.

Ἀπὸ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1998, τὰ τίμια Λείψανα Αὐτῆς ἀναπαύονται στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Θαυματουργοῦ, στὴν περιοχή Ἰάμσκαϊα στὸ Ριαζάν.

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

